

Obsah:

Úvodní slovo starosty obce

Zveřejnění prodeje

Minigalerie našich občanů

BLAHOPŘEJEME * SKŁADAMY ŻYCZENIA

Zápis dětí do I. tříd

Děti z Mostů hrály divadlo v Ostravě

V jeslích dítě spinká, zpívej...

I sněhové vločky tančily

PODARUNKI OD KONZULA

Pohádky z beskydského mechu a kapradí

Wiynszowania

Soutěž o název mosteckého zpravodaje

Zapíchnutá na sjezdovce

Górole pětadvacetiletí

Poděkování

Úvodní slovo starosty obce

Vstoupili jsme do nového roku s datováním úctyhodným – 2006. Svět světem stojí už pěkně dlouhou chvíli, a stejně tak dlouho je zvykem přát si do nových časů a zároveň hodnotit ty staré. Tradičně to udělá i letos starosta naší obce Milan Procházka:

Vážení spoluobčané,

vstupujeme do nového roku, roku 2006. Je zvykem na prahu Nového roku bilancovat výsledky toho uplynulého, a tak mi dovoluji učinit tak i nyní.

Obec Ioni hospodařila s upraveným rozpočtem ve výši 85,5 milionů korun v příjmové části se zapojením počátečního zůstatku (1,568 mil. korun). Výdajová část rozpočtu byla stanovena ve výši 74,872 mil. korun (v tom bylo zahrnuto 2,752 mil. korun na financování opravy vodovodních řadů, které se přesouvá do roku 2006). Na splátky úvěrů bylo vyčleněno 10,628 mil. korun, v nichž je zahrnuto předčasné umoření úvěru na rozšíření lyžařského areálu (výstavbu vozíkové horské dráhy) ve výši 8 milionů korun. Prostředky na umoření tohoto úvěru získala obec z nájemného za lyžařský areál, jež nájemce Technické služby – Mosty u Jablunkova, předčasně uhradily obci po vstupu nového spolčenika.

Stěžejní investiční akcí v uplynulém roce byla výstavba **kanalizačního řádu a čistírny**, která řeší svedení a čištění odpadních vod v úseku od ulice Květinové po lokalitu Bagno Tato stavba si celkově vyžádá téměř 82 milionů korun, na financování se podílí prostředky z programu Phare CBC a ze Státního fondu životního prostředí ČR. Vlastní podíl financování řeší obec dodavatelským úvěrem. Zastupitelstvo dále rozhodlo o financování domovních kanalizačních přípojek z rozpočtu obce, jejichž realizace bude probíhat v letošním roce a předpokládané náklady jsou 3,5 milionu korun.

Náklady stavby nového **mostu na Ošetnici** v části Dolní Mosty představovaly 983 tisíc, částkou 200 tisíc přispěl Moravskoslezský kraj.

Pro jednotku požární ochrany bylo zakoupeno vozidlo VW Transporter za 380 tisíc korun, stávající nevyhovující vozidlo bylo prodáno za 100 tisíc korun.

Obec vynaložila nemalé náklady i na opravy majetku obce, např. na **opravy místních komunikací** byly vyčerpány téměř 2 milióny korun. Jedná se o místní komunikace Na Vajchu, Šance – Stará Krčma, Do Čynty, V Potůčkách, Do Sikory, Polomská a ke Ski areálu.

Veřejné osvětlení bylo rekonstruováno v části Lyski a dále rozšířeno v lokalitě Pod smrček, u mostu pod obchvatem, Michalstrasse, Pod paseky a Bagno – celkové náklady 404 tisíc korun.

Ve **školních budovách** čp. 333 v centru a čp. 484 na Šancích byla vyměněna okna a dveře v celkové částce téměř 1,1 miliónu korun. Na zabezpečení chodu tří školských zařízení obec dále vyčlenila částku 2 834 tisíc korun.

Na výdaje spojené se zabezpečením **dodávky pitné vody** a běžnou údržbou 6 vodojemů obec vynaložila téměř dva milióny korun. Byly zahájeny práce spojené s montáží domovních vodoměrných soustav. Provedené opravy **vodovodního řadu květinka – kostel** (1,755 tisíc korun) a **souběh vodovodu s kanalizací** (2,246 tisíc) budou uhrazeny v letošním roce.

Letos bude také zahájena **rekonstrukce koupaliště**, náklady dosáhnou 14,299 mil. Korun Na financování získala obec dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 10 mil.korun. Jedná se o víceúčelový rekreační bazén z nerezové oceli a doplňkové atrakce – sedací lavice se vzduchovou masáží, masážní trysky, spojovací skluzavka, houpací bazén, vodní chrlíč, vodní ježek, vzduchovač, vodní stěna apod. Dílo bude ukončeno v květnu před zahájením letní sezóny.

Druhou nejvýznamnější investiční akcí v letošním roce bude **rekonstrukce školní kuchyně**. Z programu Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálního školství jsme získali příslib dotace 10 milionů korun.

Zastupitelstvo na svém zasedání dne 14. prosince 2005 schválilo **rozpočtový výhled** zahrnující další investiční akce, o jejichž realizaci bude obec usilovat, a to propojení vodovodních zdrojů Vitališov-Kawulacký, plynofikace lokality Šance, stavba víceúčelového hřiště, rekonstrukce základní školy a přístavba tělocvičny, rekonstrukce budovy čp.111 (knihovna, pošta), kanalizace a ČOV II. etapa rekonstrukce dřevěnice na Fojtství, obnova pevnosti Jablunkovské Šance.

Jedná se vesměs o rozsáhlé investiční akce, které bez finanční podpory státu či Evropské unie jen z vlastních prostředků financovat nelze. Vždy však musí být obec připravena o tyto prostředky žádat a musí mít předem zpracovanou projektovou dokumentaci a vydané stavební povolení.

Z předchozího výčtu aktivit obce je patrné, že jsme již řadu věcí realizovali, ale ještě stále je před námi spousta práce, kterou musíme vykonat, aby se nám v obci žilo lépe. Jsem přesvědčen, že s podporou Vás občanů se nám to podaří.

Přeji Vám, milí spoluobčané, do nového roku hodně zdraví a osobní pohody.

Milan Procházka, starosta obce

Nahoru

Rada obce schválila záměr prodeje zemního stroje – rypadlo –nakládač KOMATSU WB 70A, datum pořízení 06/2002, pořizovací cena 2.115.323,- Kč.

Cenové nabídky zasílejte na adresu Obecní úřad v Mostech u Jablunkova v termínu do 31. 1. 2006 do 13.00 hodin. Bližší informace podá Tomáš Kohut na telefonu 723 477 404. Termín prohlídky stroje lze dohodnout individuálně.

[Nahoru](#)

Minigalerie našich občanů

Téměř andělské obrazy paní **Anděly Kufové** otevrou letošní minigalerii mosteckých občanů v úterý 17.ledna v místní knihovně. Vernisáž výstavy začne v 17 hodin a svým programem ji zpestří žáci základní školy v Mostech u Jablunkova. Zájemce upozorňujeme, že výstava potrvá do 14. února letošního roku.

A kdo že je autorka Anděla Kufová? Narodila se 6. listopadu roku 1928 v Mostech u Jablunkova. Od roku 1960 je občankou města Třince kde vlastní svůj ateliér a vystavuje obrazy v soukromé galerii. Je známá i jako autorka básní, jež vyšly ve sbírce s názvem „Svému kraji“. Povídky a vzpomínek jsou shrnuty v knížce „Doteky mého života“.

[Nahoru](#)

BLAHOPŘEJEME * SKŁADAMY ŻYCZENIA

Blahopřejeme občanům, kteří se v měsíci lednu 2006 dožívají životního jubilea:

80 let:

Helena Lipowská
Věra Turková
Anežka Burová
Anna Kalužová
Hedvika Kufová
Marie Szkanderová
Marie Slowioczková

85 let:

Aloisie Lysková

[Nahoru](#)

Zápis dětí do I. tříd

Ředitelství Základní školy v Mostech u Jablunkova sděluje, že **ZÁPIS DĚTÍ DO I. TŘÍD pro školní rok 2006/2007 se koná ve středu 1. února 2006 od 12 h. do 17 h. v budově staré školy.** K zápisu přineste, prosím, rodný list dítěte.

Zároveň oznamujeme, že základní škola letos znovu pořádá pro nastávající prvňáčky a jejich rodiče **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ v I. třídě.** Srdečně zveme děti i rodiče do vyučování ve středu 18. ledna 2006 od 7,55 h. do 9,35 h.

Jiří Wolny, ředitel školy

Nahoru

Děti z Mostů hrály divadlo v Ostravě

Krásný zážitek si z Ostravy přivezl dramatický kroužek žáků Základní školy v Mostech u Jablunkova. Ve dnech 22. a 23. 11. 2005 se 9 žáků z našeho kroužku pod vedením paní vychovatelky Mgr. Janiky Bartečkové zúčastnilo dvoudenní **Přehlídky dětské divadelní tvorby**, kterou pořádala komorní scéna Arénka v Ostravě. Přehlídku podpořilo Ministerstvo kultury ČR a město Ostrava a vystoupilo na ní 19 souborů z České republiky a ze Slovenska.

Žáci naší školy nacvičili a na přehlídce sehráli divadelní představení Pipi dlouhá punčocha. Pro všechny děti to byl úžasný a nezapomenutelný zážitek. Poprvé jsme vystupovali ve skutečném divadle a na opravdové divadelní scéně. Sami jsme také mohli shlédnout představení ostatních dětských divadelních souborů, což bylo pro všechny z nás velmi poučné.

Rádi bychom touto cestou poděkovali paní vychovatelce Bartečkové za čas, energii a nadšení, které věnuje vedení školního dramatického kroužku a nám dětem.

Sebastián Legierski, žák VI.A

Nahoru

V jeslích dítě spinká, zpívej...

V pátek po poledni,
ve tři hodiny,
děti malé větší i ty střední
maminkám, tátům, babičkám a všem ostatním členům rodiny
napekly spoustu cukroví.
A co pekly?
Košíček plný písniček, rohlíčky z básničky, sněhové pusinky nadívané pohádkou a ještě něco všem lidem pro radost.
Pekly to s chutí, láskou a bylo toho dost a dost!
A lidé jedli a jedli a kdo měl ještě málo, dal si čaj a kousek koláče, na jarmarku koupil práníčko, věnec, rybu z kamínků...
Venku padal sníh a uvnitř bylo krásně teplo
Hrála tu slova, úsměvy i maminčina důvěra..
A my jsme pak příjemně naladěni vstoupili do zasněženého adventního večera...
Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci a průběhu svátečního odpoledne.

Nahoru

I sněhové vločky tančily

Besídka, kterou si pro své rodiče připravili kluci a holčičky z mostecké základní školy spolu se svými učitelkami a vychovatelkou, potěšila návštěvníky domu PZKO v pátek 16. prosince. V rámci programu, v němž vystoupilo 135 žáčků, proběhl letos poprvé i malý vánoční jarmark, na který děti samy vyráběly nejrůznější předměty.

Besídka sklídila úspěch, aplaus a také svůj cíl: zastavit se na chvíli v tom předvánočním shonu, v čase úklidu, pečení a nakupování. Poslechnout si koledy a podívat se na své ratolesti trochu jinak, tak nějak vánočně.

Dana Ká

Nahoru

PODARUNKI OD KONZULA

Pod choinką polskiego przedszkola w Mostach koło Jabł. można było w środę 14 grudnia zobaczyć oprócz marchewki dla zajaczka i siana dla sarenki również pokazną grupkę śnieżynek. Skąd się tam wzięły? To mali przedszkolacy przygotowali program dla zacnego gościa, którym była konsul Grażyna Kostrusiak. Również ona nie zapomniła o podarunkach.

Dzieci oprócz słodyczy otrzymały nowy magnetofon. Za swój udany występ na pewno go sobie zasłużyły.

Nahoru

Pohádky z beskydského mechu a kapradí

Dětský klub Veselý úsměv byl letos v předvánočním čase často k vidění v mateřských i základních školách třineckého a jablunkovského regionu. Vystupoval tam s představením nazvaným Vánoce Křemílka a Vochemůrky, jímž výrazně zkracoval všem nedočkavým klukům a holčičkám dlouhou chvíli při čekání na Ježíška.

Divadelní představení z autorské dílny Veselého úsměvu opravdu vhání úsměv do tváří nejen mrňouskům, ale i jejich rodičům či pedagogům. To třeba když ze semínka z rákosy vyroste místo toužebně očekávaného a písničkou vyvolávaného vánočního stromečku zelený vodnický mužíček Rákosníček.

Při dobré vůli by blyštivé vánoční ozdoby slušely i jemu, ale není nad vzrostlý a voňavý smrček. A tak se po dlouhém váhání dva bílí braši konečně vypravili se sekyrkou a pilkou do lesa. Než však rozbalili své vánoční dárky, stihli ještě malé diváky a soutěžící v jednom zabavit zpíváním koled, házením oříšků či chytáním kapříků. Už teď se všichni přívrženci dětského klubu těší, co dalšího si pro ně připraví v novém roce 2006.

Wiynszowania

Dziś łopłatkym sie łómiymy, radość błyszczyc w naszym oku,
gdo wiy drodzy czy bedymy, znów sie łómac w przyszłym roku.
Dziś sie dziecie narodziło, hymny grajóm mu anieli,
coby odtónd dobrze było, niechże każdy sie weseli.
Bóg je dobry, życ pozwoli, nie zabiere z tej grómadki,
za rok wtóry z jego woli, znów bedymy łómac sie opłatkym.
Łod starodawnych łojców łobyczajów łómióncych sie łopłatkym,
braterski miłości dziś my sóm powinni sobie wszecy życzić,
szczynścio zdrowio i wszelijaki pomyślności.
Stoji sosna przy sośnie a przy sośnie drzewo rośnie,
Drzewo było drzewo bedzie, idóm ludzie po kolyndzie.
Aj my też tu zeszli, po kolyndzie przyszli.
Na szczynści, na zdrowi, na ty Boži Świynta,
coby sie chowali chłopcy aj dziywczynta, byczki aj cielynta.
Coby sie wóm darziło aj mnożiło,
w łoborze, w komorze, dej to Panie Boże.
Byście mieli tela wołków kiela w płocie kołków,
tela łowiec kiela w lesie mrowiec,
tela cieliczek kiela w polu jedliczek.
Abyście furmanili, kónie piekne mieli, to co zarobili abyście nie przepili.
Gynś by wczasno była, w lutym wajca miała,
młodych ze dwacet coby też wysiedziała.
Cobyście mieli pełno kur pod grzyndóm, pełno kur na grzyndzie,
coby wóm też wajca niysły kany kiero siednie.
Cobyście mieli telowne trusioków, kaczek, przepiórek, gynśi, kur,
jako przed tóm burzóm han na tym niebie chmur.
My wóm wszeckim wiynszujemy szczerze,
aby na waszim polu rodziło sie dobrze,
aby sie wóm podarziło żito aj pszyniczka,
jyńczmyń, kónczina, łowies dlo kóniczka.
Coby sie wóm też krowiczki same dojiły a trzi razy w roku łocieliły,
coby wóm kohóty wajca z dwóma żółtkami nosiły,
cobyście mieli łowce jak kónie a krowy jak słonie,
cobyście mieli pełne beczki kapusty,
coby wóm starczyło na wszecki łodpusty.

Aby wóm krety zogróde nie zryły,
a aby sie wóm straszidła po nocach nie śniły.
Coby wóm w piecu całóm zime dudniło,
a z piwnicy wiela wónglo nie ubyło.
Coby wóm tranzystory grały pieknie jak organista w kościele,
coby wóm sztrómu niecióngły za wiele.
Coby wóm komarek chodził jak zygarek.
Coby sie wóm zynć hruby trefił jak autobus, silny jak parowóz.
Cobyście przy nim grali, śpiywali, jedli a pili.
A nic inszigi nie robili, ale od czasu do czasu sie pomodlili.
Dziywki coby sie wóm powydowały, kupa z chały nie pobrały.
Pachołcy coby sie wóm też pożybili,

majóntne dziywki za baby coby se wzyli
Cobyście zjeździli wszecki strony świata,
cobyście pamiyntali kaj rodzinno chata.
Aby sie wóm podarziło ogrodzyni na źrebiynta,
aby im nie szkodziły drapieźne zwyrzynta.
Byście mieli pełno krów w łoborze a masła w kómorze.
Kury cobyście mieli czubate a dziywki pynkate.
Cobyście mieli piękne kónie a ni żodne szkapy,
coby wycióngnyły wóz do nejwiynkszi grapy.
Byście mieli kupa piniyndzy a nigdy nie poznali nyndzy.
Coby młode pary szczyńśliwie sie brały,
coby wóm dzieciska nigdy nie płakały.
Coby nie chybiało w studni nigdy wody a w chałpie zgody.
Coby na świecie było cicho a spokojnie,
coby z rodziny żodyn nie był na wojnie.
Cobyście ja ponczki w maśle sie topili, nic sie nie starali, kupa jedli, pili.
Coby dziecka były piękne jako białe kluseczki,
a jako aniołeczki spokojne żóneczki.
Cobyście mieli wszeckigo dości jak na tej gałónczeczce łości.
Pełne obory, pełne szuflody aj kredynsy,
szafeczki aj pełne pudła, coby wóm też gospodyn u pieca nie schudła.
Cobyście byli zdrowi a weseli jako w niebiosach swiyni anieli,
a wiynszować nie przestany pokiyl półki nie dostany.

TO BÓG DEJ

Nahoru

Soutěž o název mosteckého zpravodaje

„Zapomínat se ani nemá. Je to slabost, je to jakási lež. Minulost má svá práva, je to fakt. Je třeba se s ní vyrovnat a nikoli zapomenout.“

Tak tahle moudrá slova jsou přisuzována ruskému spisovateli Alexandru Ivanoviči Gercenovi a já jsem si je dovolila vypůjčit z jednoho prostého důvodu. Jistě jste ho už postřehli: je jím nová podoba našeho mosteckého zpravodaje. Nechceme zapomenout na ten starý, ale chceme vám nabídnout trochu inovované, zajímavější, čtivější a užitečnější „obecní listy“.

První číslo máte právě před sebou a spolu s ním hned jednu výzvu. Hledáme pro náš mostecký zpravodaj vtipný název, a proto vyhlašujeme malou občanskou soutěž.

Vymyslete název pro zpravodaj obce Mosty u Jablunkova. Své návrhy, které by měli být především vtipné, doručte přímo na obecní úřad nebo zasílejte elektronicky na adresu h.underkova@mostyujablunkova.cz do 20. ledna 2006. Vítěz bude odměněn a jím vymyšlený název ponese už druhé letošní číslo mosteckého měsíčníku. Těšíme se na vaše nápady.

Dana Ká

Nahoru

Zapíchnutá na sjezdovce

Naposledy jsem vám líčila své neblahé zkušenosti z dob, kdy jsem coby žákyně sedmé třídy musela absolvovat povinný lyžařský kurz. Tenkrát to skončilo happy endem, protože jsem byla mladá, pružná a odvážná. Teď už jsem jenom odvážná, ale pouze do okamžiku, kdy mi jde o „kejhák“.

Můj sportovně ambiciózní muž si vzal do hlavy, že ze mě, trochu líné čtyřicátnice, udělá hvězdu mosteckých sjezdovek. Koupil mi nové lyže, které jsou údajně určeny ke snadnému učení a dost dlouho mě přemlouval, abych to zkusila. Na mamlas plácku na zahradě známých, u nichž mě na kopeček vyvezlo polínko mezi nohama, zachycené na laně starého, leč fungujícího šlepru, mi to šlo výborně. Zblbnuta úspěchem ze zdolání nebezpečného svahu s převýšením zhruba dva metry, nechala jsem se vylákat na sjezdovku. Už dole pod vlekem jsem vytušila, že to nebude žádná legrace. Nahoru jsem se kupodivu dostala bez větších karambolů. Ovšem ačkoliv mě má drahá polovička ubezpečovala, že nevyjedeme až na samý vrchol, abych nemusela zdolávat nejprudší část svahu, vzápětí jsem zjistila, že kecala. Tedy ta polovička.

Stojíc bezradně v nejvyšším bodě nejprudší místní sjezdovky jsem se ocitla zároveň na piku své osobní odvahy. Chtělo se mi řvát zoufalstvím. Můj muž se jal mi udělovat rady: „Rozjed' se šikmo na druhou stranu a tam se obrať.“ Zešílel snad? Téměř vodorovně jsem se vydala napříč svahem, protože představa, že umrznu na vrcholu mi byla proti srsti. Na druhé straně jsem se zapíchna mezi smrčky. Tak, dojela jsem, pomyslela jsem si. Otočit jsem se pokusila jen jednou. V tu chvíli se mé nové lyže rozjely s kopce, k čemuž byly také zkonstruovány. Za nimi vlálo mé tělo. Jen několik sekund. Do okamžiku, než jsem sebou práskla na zem. Mělo to jednu výhodu. Najednou jsem se ocitla v půli kopce. Kus jsem tedy vládla, ač po jiné části, než byly nohy. Problém byl ten, že jsem se zastavila přesně pod sněžným dělem. Mrazivé sněhové vločky, jež měly dopadat na sjezdovku, končily na mé vlasaté hlavě. Pomalu jsem se měnila ve sněhový balvan, ale odjet jsem nemohla. Nohy mi zkameněly a slzy zoufalství mi zamrzaly hned při výronu z oka. Roztomilé to bylo, jen co je pravda.

Zajímá vás, jak to skončilo? Můj osobní trenér mě poté, co se vrátil na svah s mou civilní obuví, odsekal zpod děla, čímž vznikl na inkriminovaném místě poměrně hluboký kráter. Zbavil mě lyží i lyžáků a odrolil ze mě asi tunu kvalitního technického sněhu. Dolů jsem se ponížena a psychicky zneuctěna plížila lesem, abych náhodou nepotkala lyžaře, kteří mě míjeli ladnými obloučky, zatímco já trčela pod dělem. Má nenávisť ke sportu, zejména tomu zimnímu, se prohloubila. Nové lyže zdědila dcera a já si koupila knihu.

Můj muž mi sice v pravidelných intervalech během zimy klade neapnou otázku: „Nechceš to jít přece jen ještě zkusit?“ Ale pro jistotu při tom stojí před kuchyňskou linkou. Tuší, že bych si mohla oblíbit adrenalinový sport vrhání noží.

Dana Ká

Nahoru

Górole pětadvacetiletí

Pětadvacet let, to je u člověka věk tak trochu k závidění. Ovšem u folklorního souboru čtvrtstoletí existence svědčí nejen o jeho kvalitě a oblibě, ale také o bohatých zkušenostech. A právě takové pěkné kulatiny slavili mostečtí Górole.

Slavnostní koncert u příležitosti „gorolského životního jubilea“ se uskutečnil ve zlatonedělním odpoledni v třinecké Trisii. Vystoupili na něm kromě současných členů souboru také ti bývalí, kteří za uplynulá léta neztratili nic ze svého tanečního a pěveckého umu a hlavně nadšení, jež z nich vyzařovalo na dálku. I to byl jistě jeden z důvodů, proč se milá a přátelská atmosféra přesunula i mimo pódium a uchvátila publikum, které zaplnilo takřka všechna místa divadelního sálu.

Své místo našly i slzy dojetí, to když na scénu přišli všichni ti, kdo měli se souborem kdy co společného. A byla jich pěkná řádka. Číslo jubilea byste museli vynásobit alespoň pětkrát, kdybyste se chtěli dopočítat. A tak javor na závěr zašuměl velice mohutně

Vyvrcholením koncertu byl moment, kdy současný vedoucí souboru Alois Martynek předal pomyslné gorolské žezlo Marianu Sikorovi. Pak už přišli na řadu i gratulanti a nezbytné hudební přání diváků, aby se Górole dožili sta let.

Dana Ká

Nahoru

Poděkování

Děkujeme tímto místnímu hasičskému sboru za obětavou pomoc při tragické nehodě ze dne 25.11.2005. Ceníme si jejich přístupu, který převyšoval rámec jejich povinností nejen při samotném zásahu, ale i během smutečního obřadu.

Zároveň děkujeme všem sousedům, kamarádům a známým za jejich podporu v nejtěžších chvílích.

rodina Gazurova

Nahoru